

Bruxelles, 20 mai 2016
(OR. en)

8945/16

**Dosar interinstituțional:
2016/0031 (COD)**

**ENER 149
CODEC 664
IA 22**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. Csie:	6226/16 ENER 30 CODEC 175 IE 5 + ADD 1 + ADD 2
Subiect:	Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea unui mecanism de schimb de informații cu privire la acordurile interguvernamentale și la instrumentele fără caracter juridic obligatoriu dintre statele membre și țări terțe în domeniul energiei și de abrogare a Deciziei nr. 994/2012/UE (prima lectură) - Abordare generală

1. Comisia și-a prezentat propunerea la 16 februarie 2016. Aceasta a fost însoțită de o evaluare a impactului, precum și de un raport ¹ privind punerea în aplicare a legislației actuale ². Propunerea urmărește să remedieze deficiențele mecanismului actual de schimb de informații identificate de Comisie, și anume faptul că legislația actuală nu garantează pe deplin conformitatea cu dreptul Uniunii (cum ar fi al treilea pachet privind energia, dreptul concurenței, normele privind achizițiile publice), și că, *dacă* anumite dispoziții ale unui acord interguvernamental se dovedesc a fi incompatibile cu dreptul Uniunii, este foarte dificil sau chiar imposibil ca un stat membru să renegocieze acordul interguvernamental cu o țară terță.

¹ Documentul 6227/16.

² Decizia nr. 994/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de instituire a unui mecanism de schimb de informații cu privire la acordurile interguvernamentale dintre statele membre și țări terțe în domeniul energiei – JO L 299, 27.10.2012, p. 13.

Prin urmare, propunerea prevede o evaluare rapidă *ex ante* de către Comisie înaintea semnării proiectului de acord interguvernamental. În plus, propunerea urmărește extinderea domeniului de aplicare pentru a include instrumente fără caracter juridic obligatoriu (precum memorandumuri de înțelegere, declarații comune etc.), deoarece astfel de instrumente fără caracter juridic obligatoriu ar putea avea efecte similare asupra acordurilor interguvernamentale. În acest context, se reamintește, de asemenea, că, în concluziile sale din 19 și 20 martie 2015, Consiliul European a solicitat „asigurarea unei conformități depline cu dreptul UE a tuturor acordurilor referitoare la cumpărarea de gaze de la furnizori externi, în special prin consolidarea transparenței acestor acorduri și a compatibilității cu dispozițiile UE în materie de securitate energetică”³.

2. Discuția privind evaluarea impactului s-a concentrat pe aspecte legate de proporționalitate și subsidiaritate. Aceasta a inclus evaluarea dimensiunii problemei care trebuie soluționate (numărul și/sau importanța acordurilor interguvernamentale neconforme) în raport cu efectul propunerii (existența unei evaluări *ex ante* din partea Comisiei) asupra drepturilor suverane ale statelor membre de a încheia acorduri internaționale, dar și evaluarea sarcinii administrative reprezentate de notificarea tuturor instrumentelor fără caracter juridic obligatoriu în raport cu beneficiile. În plus, delegațiile au discutat situațiile particulare ale statelor membre în privința propunerii: unele dintre acestea nu încheie niciodată sau încheie foarte rar acorduri interguvernamentale; unele au mai multe frontiere cu țări terțe decât altele; unele sunt mai dependente de furnizori unici externi decât altele; unele dispun de mai multe pârgii de negociere decât altele. Mai multe delegații au dorit să afle de ce nu s-a făcut uz de unele dispoziții prevăzute sau permise de legislația actuală, precum prezentarea unor clauze standard sau opțiunea Comisiei de a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor dacă se constată că un acord interguvernamental încalcă dreptul Uniunii.
3. Pe parcursul examinărilor și în vederea ajungerii la un compromis, o serie de modificări au fost aduse textului. Cele mai importante modificări urmăresc:
 - să sublinieze și să clarifice posibilitatea Comisiei de a conveni să scurteze perioada de care ar avea nevoie pentru evaluarea sa *ex ante* (considerentul 7a);
 - să clarifice distincția dintre instrumentele cu caracter juridic obligatoriu și instrumentele fără caracter juridic obligatoriu (considerentele 10 și 10a);

³ A se vedea documentul EUCO 11/15, secțiunea I punctul 2 litera (d).

- să clarifice domeniul de aplicare prin folosirea unor termeni mai concreți [articolul 2 alineatul (1)];
- să limiteze evaluarea *ex ante* din partea Comisiei la proiectele de acorduri interguvernamentale referitoare la gaze [articolul 3 alineatul (2)], precum și să prevadă posibilitatea statelor membre de a solicita o evaluare *ex ante* [articolul 3 alineatul (2a)]. Aceasta înseamnă că proiectele de acorduri interguvernamentale referitoare la alte tipuri de energie decât gazele vor face obiectul unei evaluări *ex post* din partea Comisiei [articolul 6 alineatul (3)], după notificarea acestora [articolul 3 alineatul (3)];
- să elimine schimbul de informații cu privire la instrumentele fără caracter juridic obligatoriu din textul legislativ [prin eliminarea articolului 2 alineatele (3) și (4), a articolului 7 și a altor trimiteri din articole și considerente], adăugând totodată la considerentul 11 un fragment de text referitor la instrumentele fără caracter juridic obligatoriu;
- să prevadă obligativitatea Comisiei de a elabora clauze standard și orientări [articolul 9 alineatul (2)].

4. În cadrul reuniunii sale din 18 mai, Coreper a convenit să transmită Consiliului textul de compromis, astfel cum figurează în anexă, în vederea ajungerii la un acord în cadrul Consiliului cu privire la o abordare generală. Cu această ocazie, EL și HU și-au exprimat intenția de a se opune propunerii de compromis în vederea abordării generale, în timp ce CY, PL, RO și SI au indicat că vor mai reflecta asupra pozițiilor lor. UK își menține o rezervă de examinare parlamentară.

Această abordare generală ar stabili poziția provizorie a Consiliului cu privire la propunere și ar sta la baza pregătirilor în vederea negocierilor cu Parlamentul European, care se preconizează că vor începe în toamnă.

Modificările față de documentul anterior prezentat Coreper (documentul 8606/16) (modificările convenite în cadrul Coreper) sunt evidențiate prin caractere **aldine subliniate**, iar eliminările sunt marcate prin simbolul **||**. Modificările față de propunerea Comisiei sunt evidențiate în continuare prin caractere **aldine**.

5. Comisia ITRE a Parlamentului European a început examinarea formală a propunerii în aprilie (raportor: dl Zdzisław Krasnodębski, ECR), și se preconizează că își va adopta avizul în octombrie. Comitetul Economic și Social European va începe examinarea în iunie, iar Comitetul Regiunilor a decis să nu emită un aviz.
6. Consiliul este invitat să își confirme acordul cu privire la abordarea generală, astfel cum figurează în anexă, ținând totodată seama de pozițiile diferitelor delegații prezentate la punctul 4.

2016/0031 (COD)

Proiect de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind instituirea unui mecanism de schimb de informații cu privire la acordurile interguvernamentale [1] dintre statele membre și țări terțe în domeniul energiei și de abrogare a Deciziei nr. 994/2012/UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁴,

[1]

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁵,

întrucât:

⁴ JO C , , p. .

⁵ JO C , , p. .

- (1) Buna funcționare a pieței interne a energiei necesită ca energia importată în Uniune să fie pe deplin reglementată de normele de instituire a pieței interne a energiei. O piață internă a energiei care nu funcționează corespunzător plasează Uniunea într-o poziție vulnerabilă și dezavantajoasă în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu energie și subminează beneficiul său potențial pentru consumatorii europeni și pentru industria europeană.
- (2) Obiectivul strategiei uniunii energetice, astfel cum a fost adoptată de Comisie la 25 februarie 2015 ⁶, este de a oferi consumatorilor o energie sigură, durabilă, competitivă și la prețuri accesibile. Mai precis, pe baza analizei efectuate deja în cadrul Strategiei europene pentru securitate energetică din mai 2014, strategia privind uniunea energetică subliniază faptul că un element important pentru asigurarea securității energiei este conformitatea deplină cu dreptul Uniunii a acordurilor privind achiziționarea de energie din țări terțe ⁷. În același spirit, în concluziile sale din 19 martie 2015, Consiliul European a solicitat asigurarea unei conformități depline cu dreptul Uniunii a tuturor acordurilor referitoare la cumpărarea de gaze de la furnizori externi, în special prin consolidarea transparenței acestor acorduri și a compatibilității cu dispozițiile Uniunii în materie de securitate energetică.
- (3) Decizia 994/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁸ a fost utilă pentru obținerea de informații privind acordurile interguvernamentale existente și pentru a identifica problemele ridicate de acestea în ceea ce privește compatibilitatea lor cu dreptul Uniunii.
- (4) Cu toate acestea, Decizia 994/2012/UE s-a dovedit a fi ineficace în ceea ce privește asigurarea conformității acordurilor interguvernamentale cu dreptul Uniunii. Această decizie s-a bazat în principal pe evaluarea acordurilor interguvernamentale de către Comisie după încheierea acestora de către statele membre cu o țară terță. Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a Deciziei 994/2012/UE a demonstrat că o astfel de evaluare *ex post* nu valorifică pe deplin potențialul pentru asigurarea conformității acordului interguvernamental cu dreptul Uniunii. În special, acordurile interguvernamentale nu conțin, adesea, clauze de reziliere sau de adaptare adecvate care să permită statelor membre să aducă acordul interguvernamental în conformitate cu dreptul Uniunii într-un interval de timp rezonabil. În plus, pozițiile semnatarilor au fost deja stabilite, ceea ce creează o presiune politică de a nu modifica niciun aspect al acordului.

⁶ COM(2015)80.

⁷ COM(2014)330.

⁸ JO L 299, 27.10.2012, p. 13.

- (5) Pentru a se evita orice neconformitate cu dreptul Uniunii și pentru a spori transparența, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la intenția lor de a deschide negocieri cu privire la noi acorduri interguvernamentale sau de a aduce modificări acordurilor interguvernamentale [], cât mai curând posibil. Comisia ar trebui să fie informată periodic cu privire la evoluția negocierilor. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să invite Comisia să participe la negocieri în calitate de observator.
- (6) În timpul negocierii[] **unui acord interguvernamental**, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a face recomandări **statului (statelor) membru (membre) în cauză** privind modul în care se poate evita incompatibilitatea cu dreptul Uniunii. [] **În acest cadru**, Comisia ar trebui, **de asemenea**, să aibă posibilitatea de a atrage atenția **statului (statelor) membru (membre) în cauză** asupra obiectivelor politicii energetice a Uniunii și asupra principiului solidarității între statele membre, precum și asupra pozițiilor în materie de politică a Uniunii adoptate în concluziile Consiliului sau ale Consiliului European, **acolo unde este cazul; aceste aspecte nu ar trebui însă incluse în evaluarea juridică din partea Comisiei a proiectului de acord interguvernamental sau de modificare.** []
- (7) Pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii, **și ținând seama în mod corespunzător de faptul că în prezent acordurile interguvernamentale în domeniul gazelor sau modificări ale acestora au cele mai mari repercusiuni relative asupra funcționării corespunzătoare a pieței interne a energiei și asupra securității aprovizionării cu energie a Uniunii**, statele membre ar trebui să notifice Comisiei proiectul de acord interguvernamental **referitor la gaze** înainte ca acesta să devină obligatoriu din punct de vedere juridic pentru părți (*ex ante*). Într-un spirit de cooperare, Comisia ar trebui să sprijine statele membre în identificarea problemelor de conformitate pe care le prezintă proiectul de acord interguvernamental sau de modificare a unui astfel de acord. Statele membre respective ar fi apoi mai bine pregătite să încheie un acord care să fie conform cu dreptul Uniunii.

- (7a) Comisia ar trebui să dispună de suficient timp pentru o astfel de evaluare cu scopul de a oferi un grad cât mai ridicat de securitate juridică, evitând totodată întârzierile nejustificate.
- Comisia ar trebui să ia în considerare scurtarea perioadelor prevăzute pentru evaluarea sa dacă este cazul, în special dacă un stat membru solicită acest lucru sau dacă un stat membru a oferit Comisiei informații periodice și suficient de detaliate pe parcursul etapei de negociere, și ținând seama de măsura în care proiectul de acord interguvernamental sau de modificare a unui astfel de acord se bazează pe clauze standard.** Pentru a beneficia pe deplin de sprijinul Comisiei, statele membre nu ar trebui să încheie un acord interguvernamental referitor la gaze sau un acord interguvernamental referitor alte tipuri de energie decât gazele în cazul în care un stat membru a hotărât să solicite evaluarea *ex ante* din partea Comisiei, înainte ca Comisia să informeze statul membru în cauză cu privire la evaluarea sa. Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a **ajunge la** [] o soluție potrivită în vederea eliminării incompatibilității identificate.
- (8) Având în vedere strategia privind uniunea energetică, transparența în ceea ce privește acordurile interguvernamentale din trecut și cele viitoare continuă să fie de o importanță maximă. Prin urmare, statele membre ar trebui să continue notificarea către Comisie a acordurilor interguvernamentale existente și viitoare, indiferent dacă acestea au intrat în vigoare sau sunt aplicate cu titlu provizoriu în sensul articolului 25 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, precum și a noilor acorduri interguvernamentale.
- (9) Comisia ar trebui să evalueze compatibilitatea cu dreptul Uniunii a acordurilor interguvernamentale care au intrat în vigoare sau se aplică cu titlu provizoriu înainte de data intrării în vigoare a prezentei decizii și să informeze statele membre în consecință. În caz de incompatibilitate, statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a **ajunge la** [] o soluție potrivită în vederea eliminării incompatibilității identificate.
- (10) Prezenta decizie ar trebui să se aplice [] acordurilor interguvernamentale; **acestea exprimă, în principal prin conținutul lor, intenția părților ca acordul să aibă caracter juridic obligatoriu, parțial sau în întregime, indiferent de denumirea oficială a acestuia. [] Ar trebui notificate numai acele acorduri interguvernamentale care se referă la achiziționarea, comercializarea, vânzarea, stocarea sau aprovizionarea cu energie în sau către cel puțin un stat membru sau la construirea sau exploatarea unei infrastructuri energetice având o conexiune fizică cu cel puțin un stat membru.** [] În cazul în care există îndoieli, statele membre ar trebui să consulte Comisia. În principiu, acordurile care nu mai sunt în vigoare sau care nu se mai aplică [] nu ar trebui [] să fie vizate de prezenta decizie.

(10a) Forța juridică obligatorie a unui instrument (sau a unor părți ale acestuia), și nu denumirea sa oficială, este cea care clasifică un instrument drept acord interguvernamental sau, în absența forței juridice obligatorii, drept instrument fără caracter juridic obligatoriu în sensul prezentei decizii.

(11) Statele membre stabilesc relații cu țările terțe nu numai prin încheierea de acorduri interguvernamentale, ci și sub forma unor instrumente fără caracter juridic obligatoriu, **care poartă adesea o denumire oficială precum memorandum de înțelegere, declarație comună, declarație comună ministerială, acțiune comună sau cod de conduită comun.** Chiar dacă nu au un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, aceste instrumente pot fi utilizate pentru a stabili un cadru detaliat pentru infrastructura energetică și pentru aprovizionarea cu energie. **[[În interesul unei mai mari transparente, statele membre pot prezenta Comisiei instrumente fără caracter juridic obligatoriu – adică acorduri fără caracter juridic obligatoriu între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe care stabilesc condițiile aprovizionării cu energie sau ale dezvoltării unor infrastructuri energetice, de exemplu incluzând interpretări ale dreptului Uniunii – sau modificări ale unor astfel de instrumente fără caracter juridic obligatoriu, inclusiv orice anexă la acestea; în cazul în care instrumentul fără caracter juridic obligatoriu sau modificarea se referă în mod explicit la alte texte, statul membru poate prezenta inclusiv textele în cauză.**

(12) Instrumentele fără caracter juridic obligatoriu sau acordurile interguvernamentale care trebuie notificate în toate elementele lor către Comisie pe baza altor acte ale Uniunii sau care privesc chestiuni [[ce intră în domeniul de aplicare al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice ar trebui să nu facă obiectul prezentei decizii.

(13) Prezenta decizie nu ar trebui să creeze obligații în ceea ce privește acordurile dintre entități comerciale. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a transmite Comisiei, pe bază de voluntariat, astfel de acorduri la care se face trimitere în mod expres în acordurile interguvernamentale sau în instrumentele fără caracter juridic obligatoriu.

- (14) Comisia ar trebui să pună la dispoziția celorlalte state membre, în format electronic securizat, toate informațiile pe care le primește. Comisia ar trebui să respecte solicitările statelor membre de a trata informațiile care i-au fost transmise ca fiind confidențiale. Solicitățile de tratament confidențial nu ar trebui să limiteze însă accesul Comisiei la informațiile confidențiale, deoarece Comisia ar trebui să dispună de informații complete pentru propriile evaluări. Comisia ar trebui să fie responsabilă de garantarea aplicării clauzei de confidențialitate. Solicitățile de tratament confidențial ar trebui să nu aducă atingere dreptului de acces la documente, prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁹.
- (15) În cazul în care un stat membru consideră că un acord interguvernamental II este confidențial, ar trebui să prezinte Comisiei un rezumat al acestuia în vederea partajării acestui rezumat cu celelalte state membre.
- (16) Un schimb permanent de informații cu privire la acordurile interguvernamentale la nivelul Uniunii este de natură să favorizeze dezvoltarea celor mai bune practici. Pe baza celor mai bune practici, Comisia, **în cooperare cu statele membre și**, dacă este cazul, în colaborare cu Serviciul European de Acțiune Externă în ceea ce privește politicile externe ale Uniunii, ar trebui să elaboreze clauze standard opționale care să fie utilizate în acordurile interguvernamentale dintre statele membre și țări terțe, precum și orientări, **inclusiv o listă de exemple de clauze care nu respectă dreptul Uniunii și care, prin urmare, nu ar trebui utilizate**. Utilizarea unor astfel de clauze standard ar trebui să vizeze evitarea conflictelor dintre acordurile interguvernamentale și dreptul Uniunii, în special normele pieței interne a energiei și dreptul concurenței, precum și a conflictelor cu acordurile internaționale încheiate de Uniune. Utilizarea lor ar trebui să fie opțională, iar conținutul ar trebui să poată fi adaptat oricăror circumstanțe specifice.

⁹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

- (17) O mai bună cunoaștere reciprocă a acordurilor interguvernamentale ☐ existente și a celor noi ar trebui să permită o mai bună coordonare în materie de energie între statele membre și între statele membre și Comisie. O astfel de îmbunătățire a coordonării ar trebui să permită statelor membre să beneficieze pe deplin de pe urma ponderii politice și economice a Uniunii și să permită Comisiei să propună soluții la problemele identificate în domeniul acordurilor interguvernamentale.
- (18) Comisia ar trebui să faciliteze și să încurajeze coordonarea dintre statele membre în vederea consolidării rolului strategic global al Uniunii printr-o abordare coordonată puternică și eficientă față de țările producătoare, de tranzit și consumatoare.
- (19) Întrucât obiectivul prezentei decizii, și anume schimbul de informații între statele membre și Comisie cu privire la acordurile interguvernamentale ☐ din domeniul energiei, nu poate fi realizat suficient de bine de statele membre, ci poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, datorită efectelor prezentei decizii, care este aplicabilă în toate statele membre, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (20) Dispozițiile prezentei decizii nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor Uniunii privind încălcarea dreptului UE, ajutoarele de stat și concurența. În special, în conformitate cu articolul 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia are dreptul să declanșeze procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în cazul în care consideră că un stat membru și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul TFUE.
- (21) **[La trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii]** ☐ Comisia ar trebui să aprecieze dacă prezenta decizie este suficientă și eficientă pentru a asigura conformitatea acordurilor interguvernamentale cu dreptul Uniunii și ☐ dacă există un nivel înalt de coordonare ☐ între statele membre cu privire la acordurile interguvernamentale în domeniul energiei.

(22) Decizia nr. 994/2012/UE ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta decizie instituie un mecanism pentru schimbul de informații dintre statele membre și Comisie cu privire la acordurile interguvernamentale [] din domeniul energiei, astfel cum sunt definite la articolul 2, în vederea **asigurării [] funcționării pieței interne de energie și a îmbunătățirii securității aprovizionării cu energie a Uniunii.**
- (2) Prezenta decizie nu se aplică acordurilor interguvernamentale [] care, în ansamblul lor, fac deja obiectul altor proceduri de notificare specifice reglementate de dreptul Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „acord interguvernamental” înseamnă orice acord obligatoriu din punct de vedere juridic, **indiferent de denumirea oficială a acestuia**, încheiat între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe [] **referitor la:**
 - (i) **achiziționarea, comercializarea, vânzarea, stocarea sau aprovizionarea cu energie în sau către cel puțin un stat membru sau**
 - (ii) **construirea sau exploatarea unei infrastructuri energetice având o conexiune fizică cu cel puțin un stat membru;**

cu toate acestea, în cazul în care un astfel de acord obligatoriu din punct de vedere juridic vizează și alte chestiuni, numai [] dispozițiile **referitoare la aspectele energetice menționate anterior și []** dispozițiile generale care se aplică respectivelor dispoziții referitoare la energie, constituie un „acord interguvernamental”;

2. „acord interguvernamental existent” înseamnă un acord interguvernamental care a intrat în vigoare sau se aplică cu titlu provizoriu înainte de data intrării în vigoare a prezentei decizii;

II

Articolul 3

Obligațiile în materie de notificare cu privire la acordurile interguvernamentale

- (1) În cazul în care un stat membru intenționează să deschidă negocieri cu o țară terță în vederea modificării unui acord interguvernamental [] sau pentru a încheia un nou acord interguvernamental, statul membru respectiv informează Comisia în scris cu privire la intențiile sale cât mai curând posibil înainte de deschiderea preconizată a negocierilor.

[] Statul membru în cauză ar trebui să informeze periodic Comisia cu privire la evoluția negocierilor.

- (2) De îndată ce s-a ajuns la un acord între părți cu privire la toate elementele principale ale unui proiect de acord interguvernamental **referitor la gaze** sau de modificare a unui acord interguvernamental [] **referitor la gaze**, dar înainte de încheierea negocierilor oficiale, statul membru în cauză notifică Comisiei acest proiect de acord sau de modificare, împreună cu eventualele anexe la acestea în vederea evaluării *ex ante* în conformitate cu articolul 5.

În cazul în care **acest** proiect de acord [] sau de modificare [] se referă în mod explicit la alte texte, statul membru respectiv prezintă inclusiv textele în cauză, în măsura în care acestea conțin elemente care [] **se referă la achiziționarea, comercializarea, vânzarea, stocarea sau aprovizionarea cu gaze în sau către cel puțin un stat membru sau la construirea sau exploatarea unei infrastructuri de gaze având o conexiune fizică cu cel puțin un stat membru.**

În plus, atunci când un stat membru negociază un acord interguvernamental sau o modificare cu privire la alte tipuri de energie decât gazele și nu a fost în măsură, pe baza unei evaluări proprii, să ajungă la o concluzie definitivă cu privire la compatibilitatea cu dreptul Uniunii a acordului interguvernamental sau a modificării în curs de negociere, statul membru notifică Comisiei acest proiect de acord sau de modificare împreună cu toate anexele la acesta în vederea unei evaluări *ex ante* în conformitate cu articolul 5, de îndată ce părțile au ajuns la un acord cu privire la toate elementele principale ale respectivului proiect de acord interguvernamental sau de modificare a unui acord interguvernamental, dar înainte de data încheierii negocierilor oficiale.

- (2a) Statele membre pot utiliza dispozițiile primelor două paragrafe ale alineatului (2) în cazul acordurilor interguvernamentale sau al modificărilor la acorduri interguvernamentale referitoare la alte tipuri de energie decât gazele.**
- (3) La ratificarea unui acord interguvernamental sau a unei modificări a unui acord interguvernamental, statul membru în cauză notifică Comisiei acordul interguvernamental sau modificarea, inclusiv orice anexă la acestea.

În cazul în care acordul interguvernamental ratificat sau modificarea ratificată a acordului interguvernamental se referă în mod explicit la alte texte, statul membru în cauză prezintă inclusiv textele respective care **[] se referă la achiziționarea, comercializarea, vânzarea, stocarea sau aprovizionarea cu energie în sau către cel puțin un stat membru sau la construirea sau exploatarea unei infrastructuri energetice având o conexiune fizică cu cel puțin un stat membru.**

- (4) Obligația de notificare a Comisiei în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu se aplică în cazul acordurilor între entități comerciale.
- (5) Toate notificările prevăzute la alineatele (1)-(3) din prezentul articol **și** la articolul 6 alineatele (1) și (2) **II** se realizează prin intermediul unei aplicații web furnizate de Comisie. Termenele menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) și la articolul 6 alineatul (3) încep de la data la care dosarul complet de notificare a fost înregistrat în aplicație.

Articolul 4

Asistență din partea Comisiei

- (1) În cazul în care un stat membru transmite Comisiei o notificare cu privire la negocieri în temeiul articolului 3 alineatul (1), serviciile Comisiei îi pot oferi statului membru respectiv asistență cu privire la modul în care poate evita o incompatibilitate între acordul interguvernamental sau modificarea la acordul interguvernamental [] în curs de negociere și dreptul Uniunii. De asemenea, statul membru respectiv poate solicita asistența Comisiei în cadrul negocierilor în cauză.
- (2) La solicitarea statului membru în cauză sau la cererea Comisiei și cu aprobarea scrisă a statului membru în cauză, Comisia poate participa la negocieri în calitate de observator.
- (3) În cazul în care Comisia participă la negocieri în calitate de observator, aceasta poate oferi statului membru în cauză asistență privind modul în care poate evita incompatibilitatea între acordul interguvernamental sau modificarea în curs de negociere și dreptul Uniunii.

Articolul 5

Evaluarea de către Comisie

- (1) În termen de șase săptămâni de la data notificării proiectului complet de acord interguvernamental sau de modificare, inclusiv a anexelor la acestea, în temeiul articolului 3 alineatul (2) **sau (2a)**, Comisia informează statul membru în cauză cu privire la orice îndoieli legate de compatibilitatea proiectului de acord sau a modificării cu dreptul Uniunii, în special cu legislația privind piața internă a energiei și cu dreptul Uniunii în materie de concurență. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei în termenul indicat, se consideră că aceasta nu a avut astfel de dubii.

- (2) În cazul în care Comisia informează statul membru în cauză în temeiul alineatului (1) că are îndoieli, aceasta transmite statului membru în cauză avizul său privind compatibilitatea proiectului de acord interguvernamental sau de modificare în cauză cu dreptul Uniunii, în special cu legislația privind piața internă a energiei și cu dreptul Uniunii în materie de concurență, în termen de 12 săptămâni de la data de notificare menționată la alineatul (1). În lipsa unui aviz al Comisiei în cursul perioadei respective, se consideră că aceasta nu a exprimat vreo obiecție.
- (3) Cu acordul statului membru în cauză, termenele menționate la alineatele (1) și (2) pot fi prelungite. Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se scurtează de comun acord cu Comisia, dacă situația impune o astfel de măsură.
- (4) Statul membru nu semnează, nu ratifică sau nu aprobă proiectul de acord interguvernamental sau de modificare **în cauză** până în momentul în care Comisia a informat statul membru cu privire la orice îndoieli existente, în conformitate cu alineatul (1), sau, după caz, a emis un aviz în conformitate cu alineatul (2), sau, în absența unui răspuns sau a unui aviz din partea Comisiei, până când termenele menționate la alineatul (1) sau, după caz, la alineatul (2), au expirat.

În cazul în care semnează, ratifică sau adoptă un acord interguvernamental sau o modificare, statul membru în cauză ține seama în cea mai mare măsură de avizul Comisiei menționat la alineatul (2).

Articolul 6

Obligațiile de notificare și evaluarea de către Comisie cu privire la acordurile interguvernamentale existente și acordurile interguvernamentale noi referitoare la alte tipuri de energie decât gazele

- (1) Până la [3 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei decizii] cel târziu, statele membre notifică Comisiei toate acordurile interguvernamentale existente, inclusiv anexele și modificările aduse acestora.

În cazul în care acordul interguvernamental existent se referă în mod explicit la alte texte, statul membru în cauză prezintă inclusiv textele respective în măsura în care conțin elemente care **se referă la achiziționarea, comercializarea, vânzarea, stocarea sau aprovizionarea cu energie în sau către cel puțin un stat membru sau la construirea sau exploatarea unei infrastructuri energetice având o conexiune fizică cu cel puțin un stat membru.**

Obligația de notificare a Comisiei în conformitate cu prezentul alineat nu se aplică în cazul acordurilor între entități comerciale.

- (2) Acordurile interguvernamentale existente care au fost deja notificate Comisiei în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) sau (5) din Decizia nr. 994/2012/UE sau cu articolul 13 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 994/2010 la data intrării în vigoare a prezentei decizii se consideră a fi fost notificate în sensul alineatului (1) din prezentul articol, cu condiția ca notificarea să respecte cerințele prevăzute la alineatul respectiv.
- (3) Comisia evaluează acordurile interguvernamentale notificate în conformitate cu alineatul (1) sau (2), **precum și acordurile interguvernamentale referitoare la alte tipuri de energie decât gazele, notificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (3).** În cazul în care, după prima sa evaluare, Comisia are îndoieli cu privire la compatibilitatea acordurilor respective cu dreptul Uniunii, în special cu legislația privind piața internă a energiei și cu dreptul Uniunii în materie de concurență, Comisia informează statele membre în cauză în mod corespunzător, în termen de nouă luni de la notificarea acordurilor respective.

II

Articolul 8

Transparență și confidențialitate

- (1) Atunci când furnizează informații Comisiei în conformitate cu articolul 3 alineatele (1)-(3) **și** cu articolul 6 alineatul (1) **II**, un stat membru poate indica dacă vreo parte a informațiilor, de natură comercială sau de altă natură, a căror divulgare ar putea afecta activitățile părților implicate, trebuie să fie considerate confidențiale și dacă informațiile furnizate pot fi comunicate altor state membre.

Un stat membru transmite o astfel de indicație cu privire la acordurile existente menționate la articolul 6 alineatul (2) până la [3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei decizii] cel târziu.

- (2) În cazul în care un stat membru nu a semnalat că astfel de informații sunt confidențiale în conformitate cu alineatul (1), Comisia pune informațiile respective, în format electronic securizat, la dispoziția tuturor celorlalte state membre.
- (3) În cazul în care un stat membru a semnalat drept confidențiale, în conformitate cu alineatul (1), un acord interguvernamental existent, o modificare adusă unui acord interguvernamental II **sau** II un nou acord interguvernamental II, acest stat membru furnizează un rezumat al informațiilor transmise.

Un astfel de rezumat cuprinde cel puțin următoarele informații cu privire la acordul interguvernamental II sau la modificarea în cauză:

- (a) obiectul;
- (b) obiectivul și domeniul de aplicare;
- (c) durata;
- (d) părțile;
- (e) informații cu privire la elementele sale principale.

Prezentul alineat nu se aplică cu privire la informațiile transmise în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), II (2) **și (2a)**.

- (4) Comisia pune rezumatul menționat la alineatul (3) la dispoziția tuturor celorlalte state membre, în format electronic.
- (5) Solicitățile de tratament confidențial în temeiul prezentului articol nu limitează accesul Comisiei la informațiile confidențiale. Comisia se asigură că accesul la informațiile confidențiale este strict limitat la serviciile Comisiei pentru care este absolut necesar să dispună de aceste informații.

Articolul 9

Coordonarea între statele membre și de către Comisie

- (1) Comisia facilitează și încurajează coordonarea între statele membre cu scopul:
- a) de a analiza evoluțiile în ceea ce privește acordurile interguvernamentale [] și de a asigura consecvența și coerența în cadrul relațiilor externe ale Uniunii în domeniul energiei cu țările producătoare, de tranzit și consumatoare;
 - b) de a identifica problemele comune legate de acordurile interguvernamentale [] și de a examina măsuri adecvate pentru soluționarea acestor probleme și, dacă este cazul, de a propune soluții;
- []
- c) de a sprijini, dacă este cazul, elaborarea acordurilor interguvernamentale multilaterale [] care implică mai multe state membre sau Uniunea în ansamblu.
- (2) **Până la [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii] [], Comisia elaborează, pe baza celor mai bune practici și în consultare cu statele membre, clauze standard opționale și orientări, inclusiv o listă de exemple de clauze care nu respectă dreptul Uniunii și prin urmare nu ar trebui utilizate. Astfel de clauze standard opționale și orientări [], dacă sunt aplicate corect, [] ar îmbunătăți în mod semnificativ conformitatea viitoarelor acorduri interguvernamentale [] cu dreptul Uniunii.**

Articolul 10

Raportare și revizuire

- (1) Până la **[trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii]** [] cel târziu, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind aplicarea prezentei decizii.

- (2) Raportul evaluează, în special, măsura în care prezenta decizie promovează conformitatea acordurilor interguvernamentale [I] cu dreptul Uniunii și un nivel înalt de coordonare între statele membre cu privire la acordurile interguvernamentale [II]. Raportul evaluează, de asemenea, impactul pe care prezenta decizie îl are asupra negocierilor statelor membre cu țările terțe și dacă domeniul de aplicare al prezentei decizii și procedurile pe care le prevede sunt adecvate.

Articolul 11

Abrogare

Decizia nr. 994/2012/UE se abrogă.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele